

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci

žalobce: **P. V.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Korčákem
sídlem Milady Horákové 101, Praha 6 – Hradčany
proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2016, č. j. 074233/2014/KUSK-DOP/HRO,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 21. 6. 2016 se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nymburk (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 4. 2014, č. j. 070/13404/2014/Jam, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 48/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty žalobcovy písemné námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a byl potvrzen provedený záznam 12 bodů ke dni 19. 10. 2013. Žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně v celém rozsahu potvrdil.
2. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo tedy vydáno v souladu se zákonem a na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Pokud jde o blokové řízení ze dne 1. 10. 2012, uvedl, že pokutové bloky obsahují zákonem stanovené náležitosti, přičemž z popisu jednání je seznatelné, že se žalobce dopustil přestupku tím, že dne 10. 6. 2012 v 9:49 hod. v obci Vestec jel rychlostí 62 km/h. K námitce týkající se údaje o rychlosti uvedené na pokutových blocích žalovaný uvedl, že není rozhodné, zda jel 62 km/h nebo 59 km/h, neboť v obou případech by byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, a to bez limitu 5 km/h, kdy se body nezaznamenávají. Tak by tomu nebylo pouze v případě, že by byla skutečná rychlost 62 km/h v místě omezení rychlosti místní úpravou na 40 km/h. V takovém případě by však byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Strohou informací o rychlosti uvedenou na pokutovém bloku tedy nemohl být žalobce nikterak dotčen a záznam 2 bodů byl proveden správně. Obdobně tomu bylo u blokového řízení ze dne 1. 8. 2012, neboť pokutový blok i v tomto případě obsahuje všechny náležitosti. Z popisu skutku jednoznačně vyplývá, že se žalobce dopustil přestupku tím, že dne 1. 8. 2012 v 13:35 hod. v Břeclavi v ulici Na Valtické při řízení motorového vozidla V. X jel rychlostí 79 (76) km/h. Po odečtu odchylky měření tak byla prokázána rychlost 76 km/h. Je tedy nepochybné, že překročil nejvyšší povolenou rychlost o 26 km/h, čemuž odpovídá skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Na pokutovém bloku je uveden podpis žalobce, kterým stvrdil souhlas s blokovým řízením. Žalobce podepsal díl „A“ pokutového bloku, kde je skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu jasně a nepochybnitelně uvedena, přičemž na základě tohoto dílu pokutového bloku bylo vyhotoveno oznámení o uložení blokové pokuty a byl proveden i zápis příslušného počtu 3 bodů v kartě řidiče. Je sice pravdou, že na dílu „B“ předmětného pokutového bloku je chybně uveden bod 4 skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, avšak tento díl žalobce nestvrzoval podpisem a slouží jen jako doklad o tom, že byl přestupek projednán uložení blokové pokuty na místě nezaplacené, přičemž na druhé straně bloku je uvedeno poučení o způsobu zaplacení pokuty a následcích nezaplacení. Díl „B“ pokutového bloku tedy nemá žádnou procesní hodnotu ve vztahu k zápisu bodů do karty řidiče.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítá, že byl napadeným rozhodnutím a jemu předcházejícím řízením zkrácen na svých právech. Nesouhlasí se závěry správních orgánů. Konkrétně pak namítá, že pokutový blok ze dne 1. 10. 2012 není řádně vyplněn a nesplňuje zákonné náležitosti. Na pokutovém bloku musí být vyznačeno komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, přičemž konkrétní jednání v bloku musí být popsáno jednoznačně a určitě, aby nedošlo k záměně s jiným jednáním. Předmětný pokutový blok zachycuje výši uložené pokuty, označení přestupku („§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4“), jméno a příjmení, datum narození, bydliště, ověření totožnosti občanským průkazem, dobu a místo přestupkového jednání a popis přestupkového jednání („jel 62 km/hod.“), podpis referenta správního řízení a podpis přestupce. Podle žalobce však v popisu skutku není uvedena nejvyšší povolená rychlost v daném úseku. Není tak zřejmé, jaká byla nejvyšší povolená rychlost v daném měřeném úseku, zda se jednalo o obecnou úpravu či zda byla místní úpravou rychlost ještě snížena např. na 40 km/h. Překročení rychlosti se automaticky nevztahuje na obecnou úpravu, výši nejvyšší povolené rychlosti tak nelze dovozovat ani z odkazu na přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Popis jednání musí být natolik jasný, určitý a srozumitelný, aby nemohl být zaměňován s jiným jednáním. V této souvislosti poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2011, sp. zn. 21 Cdo 776/2000 (dostupné na www.nsoud.cz), a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010 – 105 (rozhodnutí správních soudů uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalobce dále namítá, že jednání uvedené v přestupkovém bloku nekoresponduje s oznámením o uložení blokové pokuty, které bylo zasláno správnímu orgánu I. stupně. Z oznámení není zcela zřejmé, jakého přestupku se měl žalobce dopustit, a toto rozhodnutí vydané v blokovém řízení tak nemůže být způsobitelným podkladem pro zápis bodů. Nelze jednoznačně potvrdit ani vyvrátit, zda bloková pokuta byla uložena za oznámený přestupek, a proto měly správní orgány v souladu se zásadou *in dubio pro reo* námitkám vyhovět a záznam učiněný na základě tohoto oznámení zrušit.
4. Dále žalobce namítá, že ani pokutový blok ze dne 1. 8. 2012 není způsobitelným podkladem pro zápis bodů. Obsahuje výši uložené pokuty („1 500 Kč“), označení přestupku („§ 125c/1f3“), jméno a příjmení („P. V.“), datum narození („X“) a bydliště přestupce („K. X, okr. N.“), údaje o ověření totožnosti občanským průkazem („ŘP: X“), místo spáchání přestupku („Na Valtické“), údaj o naměřené rychlosti a vozidle („rychlost 79 (76), V., X“), podpis strážníka a podpis přestupce. Žalobce však namítá nedostatečné vymezení doby přestupkového jednání, neboť zde není uveden jeho čas ani datum. Doba přestupkového jednání nelze zaměňovat s datem vyplnění pokutového bloku. Dále v pokutovém bloku není dostatečně vymezeno místo přestupkového jednání, a to uvedením obce, případně čísla komunikace. V souvislosti s tím žalobce poukazuje na rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 26. V pokutovém bloku chybí také specifikace jednání, kterým se žalobce měl dopustit přestupku, neboť v pokutovém bloku je bez dalšího uveden údaj „rychlost 79 (76)“. Z toho však není zřejmé, o kolik byla překročena nejvyšší povolená rychlost, neboť není uvedeno, jaká byla na měřeném úseku nejvyšší povolená rychlost. Výši nejvyšší povolené rychlosti pak nelze dovozovat ani z odkazu na přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Neuvedení data a místa spáchání přestupku a nedostatečný popis jednání jsou vadou, která má za následek vydání nezákonného rozhodnutí v blokovém řízení, přičemž takový pokutový blok nemůže být způsobitelným podkladem pro zápis přestupku do registru řidičů. Protože na části „B“ pokutového bloku je uvedeno, že byl projednáván přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f)

bodů 4 zákona o silničním provozu a nikoliv dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jak je uvedeno v části „A“ pokutového bloku, je dle názoru žalobce také zřejmé, že městská policie s pokutovým blokem manipulovala, a provedený zápis bodů je tak nezákonný.

5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 22. 8. 2016, ve kterém uvedl, že správní orgán I. stupně prověřil všechna oznámení o zápisech bodů a v rozhodnutí, které vydal, provedl porovnání popisů skutků a jejich zápisu, včetně řádného vypořádání žalobcových námitek. Poukázal na rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 - 71, publ. pod č. 1580/2008 Sb.NSS, podle něhož správní řád z roku 2004 zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť v jeho dispozici je, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumáváno. Odvolací orgán je povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat pozornost základním zásadám správního řízení, což ovšem je limitováno skutečnostmi, které jsou zjevné ze spisu. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů se zkoumá pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku, přičemž jeho právní moc má za následek jeho nezměnitelnost a nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Žalovaný dále poukázal na rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, z něhož plyne, že nelze posuzovat obsahovou stránku blokového bloku přísně. Podstatné je, aby označení jednání přestupce bylo natolik jednoznačné a určité, aby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. Může se tak stát i pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné; na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.
6. K záznamu provedenému na základě pokutového bloku ze dne 1. 10. 2012 žalovaný uvedl, že žalobce opomíjí fakt, že pokutový blok slouží jako doklad o tom, že zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí byly beze zbytku splněny. Je dokladem o tom, že přestupek byl ústně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn a obviněný je ochoten pokutu zaplatit. Žalobce byl nepochybně policistou seznámen se zjištěným skutkovým stavem a skutkovou podstatou přestupku, jehož se dopustil, a se vším souhlasil, neboť pokutový blok stvrdil svým podpisem. V případě, že toto zpochybňuje, nese právě břemeno důkazní a musí prokázat, že dne 1. 10. 2012 nebyly zákonné podmínky blokového řízení splněny. K nezpůsobnosti pokutového bloku ze dne 1. 8. 2012 žalovaný uvedl, že z části „A“ pokutového bloku č. A 1585526 série AA/2009 je nesporné, že se jedná o číslovku „3“ v části bloku „uloženou za přestupek dle“. I skutková podstata přestupku, za který byla pokuta pravomocným rozhodnutím uložena, odpovídá textu rozhodnutí. Číslovka „3“ na dílu „B“ je napsána tak, že může vzbuzovat pochybnosti, avšak při větším zkoumání je číslovka „3“ více patrná. Navíc díl „B“ není podkladem pro zápis bodů a skutková podstata pod bodem „4“ je totožná s bodem „3“, liší se pouze sankcí. Výši sankce lze dovodit z textu. Je na žalobci, aby manipulaci s rozhodnutím o uložení pokuty prokázal. Toto tvrzení je pak dle názoru žalovaného obviněním z trestného činu a z toho důvodu navrhl výslech svědka, a to strážníka U.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

8. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námitek, neshledal.
9. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť se žádný z účastníků nevyjádřil k jeho výzvě, zda s tímto postupem souhlasí. Soud má proto za to, že s rozhodnutím ve věci bez jednání oba účastníci souhlasili.
10. Ústní jednání soud nenařídil ani za účelem provedení dokazování výsledkem žalovaným navrženého svědka. Provedení tohoto důkazu by bylo nadbytečné, neboť veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení věci vyplývají z obsahu předloženého správního spisu. Soud neprovedl ani dokazování listinami navrženými žalobcem, neboť jsou již součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámením ze dne 24. 10. 2013 sdělil žalobci, že ke dni 19. 10. 2013 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 5. 11. 2013 podal žalobce náminky proti záznamu bodů v registru řidičů. Uvedl, že nesouhlasí s přestupkem, který byl zaznamenán ke dni 19. 10. 2013, neboť si není vědom, že by telefonoval za jízdy. Současně proti tomuto přestupku podal podnět k přezkumnému jednání a navrhl přerušení řízení o námitkách. Taktéž nesouhlasí s ostatními přestupky, které byly v kartě řidiče zaznamenány. Součástí správního spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
12. Podle oznámení Městského úřadu Lysá nad Labem, odboru dopravy, ze dne 1. 10. 2012 se žalobce dne 10. 6. 2012 v 09:49 hod. dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu tím, že porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť v obci Starý Vestec, směr Praha, mu byla po odečtení tolerance měřícího zařízení 3 km/h naměřena rychlost jízdy 62 km/h. Přestupce tak nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h překročil o 12 km/h po odečtení tolerance měřícího zařízení. Přestupce do protokolu o podání vysvětlení uvedl, že v inkriminovanou dobu vozidlo řídil a je si vědom spáchání přestupku. Podle dvou doložených pokutových bloků ze dne 1. 10. 2012 (G1081817, G1081818) byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta v celkové výši 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c1f bod 4“ zákona o silničním provozu. V části obou bloků „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ bylo uvedeno „přestupku se dopustil tím, že dne 10. 6. 2012 v 09:49 hod. ve Starém Vestci jel 62 km/hod.“ Žalobce potvrdil převzetí obou částí „A“ pokutových bloků svým podpisem.
13. Podle oznámení Městské policie Břeclav ze dne 1. 8. 2012 se žalobce dne 1. 8. 2012 v 13:35 hod. dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu tím, že porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť na místě, kde je stanovená rychlost 50 km/h, byla naměřená rychlost 79 km/h a po odečtu tolerance měřícího zařízení je výsledná rychlost 76 km/h. Podle části „A“ pokutového bloku ze dne 1. 8. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 1 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f3

zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ bylo uvedeno „*RYCHLOST, NA VALTICKÉ, 79 (76), V., X, 13:35*“. Žalobce potvrdil převzetí části „A“ pokutového bloku svým podpisem. Podle žalobcem předložené kopie části „B“ pokutového bloku ze dne 1. 8. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem) uložena pokuta 1 500 Kč za přestupek podle „*125c 1 f 4* [číslici „4“ lze v tomto textu zaměnit s číslicí „3“ – pozn. soudu] *zák. č. 361/2000 Sb.*“.

14. Ve vyjádření k podkladům řízení ze dne 7. 1. 2014 žalobce poukázal na to, že pokutový blok ze dne 1. 10. 2012 nesplňuje zákonné náležitosti, když na něm není uvedeno, jaká byla povolená rychlost. Obdobná vada se dle jeho názoru objevuje i na pokutovém bloku ze dne 1. 8. 2012. K tomuto pokutovému bloku pak žalobce uvedl, že má podezření, že s ním bylo manipulováno.
15. Dne 9. 4. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 19. 10. 2014. V odůvodnění uvedl, že je vyloučeno pochybení při zaznamenávání bodů do karty řidiče. Přestupek, kterého se měl dopustit žalobce dne 10. 6. 2012 a který byl pravomocně projednán dne 1. 10. 2012 uložením blokové pokuty, považuje za pravomocně skončený a po opakovaném posouzení pokutového bloku lze dojít k závěru, že je v souladu s právními předpisy. Správní orgán I. stupně došel k závěru, že při záznamu přestupků nedošlo k pochybení.
16. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že se neztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, který uvedl, že není oprávněn zkoumat správnost uložených blokových pokut a že k zápisu dochází na základě oznámení o uložení blokové pokuty. Dle jeho názoru je správní orgán povinen zabývat se tím, zda pokutové bloky obsahují z hlediska formy zákonné údaje. V případě nesplnění těchto zákonných náležitostí nemohou být zaznamenány body. Žalobce tak trval na svých námitkách, které se vztahovaly k záznamu bodů, které byly provedeny na základě oznámení o uložení blokové pokuty za přestupky ze dne 1. 10. 2012 a ze dne 1. 8. 2012.
17. Dne 12. 4. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým žalobcovo odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Posouzení žalobních bodů

18. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
19. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
20. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „přestupkový zákon“) lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit.
21. Podle § 85 odst. 4 věty druhé přestupkového zákona vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
22. Jak vyplývá z ustálené judikatury, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. NSS v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, uvedl: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“. Ke stejnému závěru ohledně charakteru řízení o námitkách došel NSS i v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16. Správní orgán I. stupně proto postupoval zcela správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (tato povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76) a hodnotil, zda připsání bodů bylo uskutečněno na základě způsobilých dokladů. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení přitom nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. I pokud by pokutový blok trpěl obsahovými nebo formálními nedostatky, nemusí být vždy považován za nezpůsobilý podklad pro zapsání bodů. K tomuto závěru došel NSS např. v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20.
23. Ve vztahu k pokutovým blokům ze dne 1. 8. 2012 a ze dne 1. 10. 2012 žalobce namítá, že je zde sice uvedena naměřená rychlost v daném úseku, a to i po odečtení odchylky 3 km/h, avšak ani v jednom z výše uvedených pokutových bloků není uvedena nejvyšší povolená rychlost v daném úseku komunikace. Není tak zřejmé, zda byla nejvyšší povolená rychlost stanovena obecnou úpravou nebo byla místně upravena. Jak již bylo výše uvedeno, pokutový blok musí obsahovat zákonem stanovené náležitosti, a to komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Avšak na pokutové bloky nejsou kladeny takové

požadavky jako na běžné správní rozhodnutí. V předmětných pokutových blocích oprávněná osoba přesně označila jednání, kterým se žalobce dopustil přestupku a toto jednání je dostatečně určitě popsáno a není zaměnitelné. Nejvyšší povolená rychlost v měřeném úseku není sice na pokutových blocích označena, avšak soud nesouhlasí s názorem žalobce, že na ni nelze usuzovat z právní kvalifikace přestupku, která je náležitostí uvedených pokutových bloků. Pokud je pokuta uložena dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, pak jde o překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, naopak v případě kvalifikace dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu jde o překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.

24. Lze tedy dovozovat, že v případě přestupku spáchaného dne 1. 8. 2012 v Břeclavi v ulici Na Valtické (pokutový blok z 1. 8. 2012), u nějž byla naměřena rychlost 79 km/h (76 km/h po odečtení odchylky), byla nejvyšší povolená rychlost v místě 50 km/h, čemuž odpovídá kvalifikace dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více. V místě tedy zjevně platila obecná úprava rychlosti v obci vyplývající z § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tuto skutečnost potvrzuje i údaj uvedený v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, podle něhož „[n]a místě, kde je stanovená rychlost 50km/h byla naměřena okamžitá rychlost 79 km/h a po odečtu tolerance měřicího zařízení je výsledná rychlost 76 km/h.“ Obdobně tomu je i v případě přestupku spáchaného dne 10. 6. 2012 v obci Starý Vestec, směr Praha (pokutové bloky ze dne 1. 10. 2012), kdy byla žalobci naměřena rychlost jízdy 62 km/h po odečtení tolerance měřicího zařízení. S ohledem na právní kvalifikaci podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h, lze usuzovat, že i v tomto případě nebyla nejvyšší povolená rychlost v místě modifikována zvláštní místní úpravou a činila 50 km/h. To potvrzuje i oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, kde se uvádí, že žalobce „nejvyšší povolenou rychlost 50 km.h⁻¹ překročil o 12 km.h⁻¹ po odečtení tolerance měřicího zařízení.“ V obou místech tedy v době spáchání uvedených přestupků zjevně nebyla zavedena zvláštní úprava a platila obecná úprava nejvyšší povolené rychlosti vozidla v obci (50 km/h) podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, což ostatně nezpochybnil ani žalobce. Jeho výhrada směřovala pouze proti absenci tohoto údaje v pokutových blocích. Pochopitelně je vhodné, aby údaj o nejvyšší povolené rychlosti v místě měření byl na pokutovém bloku uveden. Soud však je toho názoru, že za situace kdy nejsou pochybnosti o tom, že v místě spáchání uvedených dopravních přestupků nebyla zavedena zvláštní úprava nejvyšší povolené rychlosti, není absence tohoto údaje vadou, která by pokutové bloky činila nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Uvedená námitka je tak nedůvodná.
25. Žalobce dále namítá, že pokutový blok ze dne 1. 10. 2012 neobsahuje zákonem stanovené náležitosti a že jednání v něm uvedené nekoresponduje s oznámením o uložení blokové pokuty. NSS v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, uvedl, že pokud účastník v řízení o námitkách zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení o uložení pokuty za přestupek a následný záznam, je třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. pokutové bloky, které by prokázaly, že přestupek byl skutečně projednán a existuje tedy právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Jak již bylo výše řečeno, správní orgán I. stupně si vyžádal pokutové bloky. Správní orgány postavily najisto, že údaje uvedené v pokutových blocích korespondují s oznámením o uložení blokové pokuty, a přestupek tak byl s žalobcem projednán, což ostatně žalobce potvrdil

svým podpisem na pokutových blocích. Soudu není zřejmé, v čem by měl tvrzený rozpor mezi obsahem oznámení o uložení pokuty a obsahem pokutových bloků spočívat. Žalobce tento údajný rozpor nikterak nekonkretizoval a ani z obsahu těchto listin žádný nevyplývá, neboť obsahují shodné údaje (jméno, příjmení, bydliště a číslo občanského průkazu žalobce, označení skutkových okolností a právní kvalifikaci přestupku). Z označení a datování obou pokutových bloků je zřejmé, že spolu souvisí, a proto jsou společně způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20). Vzhledem k tomu, že nevznikly žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byla pokuta uložena, nebyl tedy ani dán důvod pro aplikaci zásady *in dubio pro reo*, již se žalobce dovolává.

26. Žalobce dále namítá absenci zákonných náležitostí pokutového bloku ze dne 1. 8. 2012, a to uvedení času a dne přestupkového jednání. Tvrzení, že v tomto přestupkovém bloku nebyl uveden čas přestupkového jednání, však nelze přisvědčit, neboť je zde zcela jasně uveden čas „13:35“ hod. Z pokutového bloku, jakož i z následného oznámení o uložení blokové pokuty je zřejmé, že přestupek byl spáchán dne 1. 8. 2012 ve 13:35 hod. Tyto údaje byly zapsány na pokutovém bloku z téhož data. Soud souhlasí s názorem žalobce, že datum vystavení pokutového bloku nelze zaměňovat s datem přestupkového jednání, avšak za situace, kdy nejsou pochybnosti o tom, že přestupek byl projednán v blokovém řízení v den jeho spáchání, není důvodu trvat na tom, aby byl den jeho spáchání uváděn na pokutovém bloku opakovaně, a to jak v popisu skutku, tak i v údaji o dni jeho projednání na místě. V dané věci tak nevystaly žádné pochybnosti o dni spáchání přestupku a nelze mít ani za to, že by popsáný skutek byl zaměnitelný s jiným skutkem spáchaným žalobcem. Žalobce ostatně netvrdil skutečnosti, které by jakkoliv zpochybnilly tuto skutečnost. Tato námitka je nedůvodná.
27. Pokutový blok ze dne 1. 8. 2012 nesplňuje dle žalobce zákonné náležitosti i s ohledem na nedostatečné vymezení místa spáchání přestupku. Z pokutového bloku je zřejmé, že k přestupku došlo v ulici „Na Valtické“. Je přitom nepochybné, že tato ulice, která je takto označena jako jediná v České republice, se nachází ve městě Břeclavi, a není tedy pochyb o tom, kde žalobce nejvyšší povolenou rychlost překročil a dopustil se tím přestupku. Ohledně určení místa spáchání přestupku nevznikají žádné pochybnosti. Lze rovněž poukázat na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, v němž NSS označil za dostačující jako označení místa přestupku údaj o městě („Český Krumlov“). Tato námitka tedy není důvodná.
28. K výše uvedeným žalobním bodům, kterými žalobce napadá formální a obsahové náležitosti pokutového bloku, soud závěrem odkazuje na již zmíněný rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, v němž se mimo jiné uvádí: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu

na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“

29. Závěrem pak žalobce namítl, že v části „A“ pokutového bloku ze dne 1. 8. 2012 je uvedeno, že byl projednáván přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, avšak v části „B“ téhož pokutového bloku je dle žalobce uveden přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Soud v daném případě souhlasí s tím, že číslo bodu daného ustanovení, které je uvedeno na části „B“ předmětného pokutového bloku není zcela jednoznačné a čitelné. Jeví se však spíše jako číslice „4“. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 10. 2015, č. j. 62 A 9/2014-78, publ. pod č. 3377/2016 Sb.NSS, ve kterém se soud vyjádřil k nečitelnosti pokutového bloku, přičemž v uvedeném řízení byla rovněž namítána manipulace s pokutovým blokem. V rozsudku uvedl, že *„posuzovat míru čitelnosti je zapotřebí též s ohledem na podmínky na místě (v terénu), jež se jistě odlišují od podmínek kancelářského rozhodování“*. Soud připouští, že při vyplňování části „B“ pokutového bloku mohlo v daném případě ze strany oprávněné úřední osoby (strážníka) dojít k pochybení, kdy namísto kvalifikace přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) **bod 3** zákona o silničním provozu zapsal § 125c odst. 1 písm. f) **bod 4** zákona o silničním provozu. I kdyby tomu tak ale bylo, tak dle názoru zdejšího soudu tato okolnost nemůže mít vliv na oprávněnost provedeného bodového záznamu, neboť právní kvalifikace i vymezení skutku je obsaženo primárně v části „A“ pokutového bloku, o jejímž obsahu nejsou žádné pochybnosti. Je třeba zdůraznit, že část „B“ pokutového bloku je předávána osobě, která přestupek spáchala, jako určité potvrzení a není podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Převzetí části „B“ je stvrzeno podpisem v části „A“ pokutového bloku. Žalobce se tak i z části „A“ pokutového bloku mohl seznámit s právní kvalifikací přestupku. Žalobci nebylo upřeno právo seznámit se předmětem blokového řízení a s právní kvalifikací přestupku. V tomto ohledu poukazuje soud rovněž na rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, podle něhož *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích“*. Tento závěr koresponduje i se závěrem rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, publ. pod č. 2838/2013 Sb.NSS, ve kterém je uvedeno, že povaha blokového řízení vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v rámci blokového řízení, následně zpochybňovala závěr učiněný v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn. Soud tedy dospěl k názoru, že pokutový blok je v tomto rozsahu způsobitým podkladem pro záznam bodů do registru, a uvedená námitka není důvodná.
30. Lze pouze dodat, že aby se správní orgány vyvarovaly obdobným pochybnostem, byly od ledna roku 2013 zavedeny nové pokutové bloky (dnes nahrazeny příkazovými bloky), v jejichž rámci již není nutné vypisovat zvlášť část „A“ a část „B“ pokutového bloku, ale vypsáním části „A“ se obsah propíše na část „B“.
31. K obsahovým a formálním náležitostem pokutového bloku lze shrnout, že s ohledem na specifický a rychlý průběh přestupkového řízení není správní rozhodnutí vydané v blokovém (dnes již příkazním) řízení zatíženo přehnanými formalismy. Ze zákona vyplývají pouze minimální náležitosti tohoto rozhodnutí, které je potřeba dodržet, aby pokutové bloky byly dostatečným právním podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Tomu nasvědčuje i forma pokutových bloků, které jsou tvořeny určitými kolonkami

s omezeným prostorem, které je oprávněná osoba povinna vyplnit. V daném případě pokutové bloky, které jsou v žalobě napadány, obsahují i přes dílčí nepřesnosti všechny zákonem stanovené náležitosti a soud s ohledem na výše uvedené neshledal, že by nebyly způsobilé k záznamu bodů do registru řidičů. Z tohoto důvodu se soud ztotožňuje se závěrem správních orgánů o nedůvodnosti vznesených námitek. Správní orgány postupovaly přesně v mezích své přezkumné působnosti a dostatečně se vypořádaly se všemi námitkami, které žalobce vznesl. Soud nenalezl v jejich postupu žádné pochybení.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

32. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námitek, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47, publ. pod č. 3228/2015 Sb.NSS). V daném případě žalovaný netvrdil, že by mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 15. ledna 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.